

Pastiersky list

Konferencie biskupov Slovenska III. národný pochod za život

Drahí bratia a sestry,

v tomto roku uplynie 40 rokov od historického momentu, keď svätá Matka Tereza z Kalkaty prevzala – dňa 10. decembra 1979 – Nobelovu cenu za mier. Matka Tereza vtedy poukázala na najhlbšiu podstatu pravého mieru – na vzájomnú obetavú lásku a úctu medzi ľuďmi, akú nám ukázał Ježiš, keď za nás obetoval život (porov. Jn 15, 13). Matka Tereza hovorila o opustených rodičoch, ktorých zraňuje nezáujem ich vlastných detí. Vyzdvihla ochotu deliť sa aj s tým, čoho nie je nazvyš. Pripromenula utrpenie vyhladovaných rodín. Poukázala na nemožnosť milovať Boha a nemilovať blízneho, ktorý trpí hladom po láske.

Matka Tereza sa viačkrát vrátila k téme detí – triaciach, hladujúcich, odvrhnutých či zanedbaných. Najdôležitejšou myšlienkom jej príhovoru je však tá, keď svetový mier postavila do priamej súvislosti s vojnou proti nenarodeným deťom. Povedala: „Dnes mier najviac ničí potrat, pretože to je frontálna vojna, priame zabitie, vražda spáchaná samotnou matkou... Ak matka môže zabiť vlastné dieťa, čo mne zabráni zabiť teba a tebe zabiť mňa? Nič.“ Tieto slová sa dotýkajú aj nás na Slovensku: od roku 1957, keď bol u nás legalizovaný umelý potrat, príšlo v dôsledku umelých potratov o život takmer jeden a pol milióna detí.

Z uvedených slov vyplýva, že Matka Tereza vidí priamu súvislosť medzi násilím voči najmenším spomedzi nás a ktorýkoľvek iným násilím páchaným na človeku v priebehu jeho života. Korupcia, rasizmus, zneužívanie, násilie, fyzická likvidácia za názor či pravdu, nevymožiteľnosť práva, experimenty na deťoch, arogancia v rozchovoroch či diskusiahach – to všetko sú rôzne prejavy tej istej neúcty voči ľudskej osobe, voči jej posvätnosti a nedotknuteľnosti. Úctu k ľudskej osobe však možno najlepšie pochopiť a priať len vtedy, keď za pôvodcu všetkého a každého uznáme Boha – Stvoriteľa. On stvoril svet a stále ho tvorí podľa svojho nemenného zákona lásky. Bez Boha sa všetko rozpadá do neprehľadného chaosu vzťahov. Spomeňme si na slávnu vetu z románu Fiódora Michajloviča Dostoevského *Bratia Karamazovovci*: „Ak niet Boha, všetko je dovolené!“

My kresťania vyznávame, že Boh existuje. V tisícoch katolíckych kostolov na celom svete znie Krédo Cirkvi začínajúce slovami „Verím v jedného Boha“. V Bohu Stvoriteľa. Hlava Katolíckej cirkvi, Svätý Otec František, neúnavne pripomína, ako hlboko je táto viera prepojená s úctou k tým najslabším z nás. Koncom mája tohto roku Svätý Otec účastníkom konferencie Áno životu potvrdil učenie Cirkvi v tomto bode: „Ľudský život je posvätný a nedotknuteľný. Od používania prenatálnej diagnózy – na selektívne účely – je potrebné dôrazne odrážať, pretože je vyjadrením nehumánej eugenickej mentality oberajúcej rodiny o možnosť priať, objať a milovať svoje najslabšie deti.“ Pri tej istej príležitosti Svätý Otec označil likvidáciu počatého dieťaťa za najhoršiu formu korupcie, pričom potrat nazval „nájomnou vraždou“.

Najhoršia forma korupcie je zaplatiť likvidáciu ľudskej osoby – dať peniaze človeku, aby zabil iného človeka. Ak niet Boha, všetko je dovolené: aj siahnúť na bezbranného a nedovolí mi narodiť sa. „Stačia dve vety, dve otázky, aby sme to dobre pochopili“ – povedal pápež a pokračoval: „Je dovolené vyhasiť ľudský život na vyriešenie nejakého problému? Druhá otázka: či je dovolené najať vraha na vyriešenie problému... Nie je to dovolené. Nikdy, nikdy neslobodno vyhasiť ľudský život ani najať vraha, aby sa vyriešil určitý problém. Potrat nikdy nie je odpovedou, ktorú ženy a rodiny hľadajú.“

O tom, ako bytostne je človek a jeho vzťahy závislé od Boha, hovoria aj čítania tejto nedele. „Vráťte sa synovia človeka“, volá Boh prostredníctvom autora žalmu. V žalme prosí Boha „aby sme našli múdrost srdca“. Aby sám Boh „upevňoval dielo našich rúk“ (Ž 90, 3.12.17).

Dielu našich rúk sú ako dom na piesku, ak sa do nich púšťame bez tej „múdrosti srdca“ napojenej na Boha – Boha jedinečného a živého; Boha prítomného a účinného. Pán Ježiš to ilustruje obrazom staviteľa či bojovníka, ktorý sa zastaví, aby si svoj projekt najprv premysel a prepočítať (porov. Lk 14, 25 – 33). A keď zistí, aký je pomer sil, požiada o „podmienky mieru“. Základnou Božou „podmienkou mieru“ je zastavenie akéhokoľvek násilia na človeku. Zopakujme si to ešte raz: úcta k najmenšiemu a najbezbrannejšiemu človeku v sebe zahŕňa úctu ku každému človeku v každom veku. Obrana najmenších z nás je zároveň aj obranou každého človeka bez výnimky.

Preto dakovujeme všetkým, ktorí pomáhajú matkám v núdzi; ktorí realizujú programy na podporu manželstiev a rodín. Všetkým, ktorí formujú svedomie spoločnosti na hodnotu dôstojnosti každého ľudského života. Tiež pozývame každého z vás – angažovať sa v hnutí za život podľa svojich možností, a to zvlášť v prípadoch záchrany detí, ktoré sú už počaté.

„Za najmenších z nás“ – tak znie heslo tohoročného Národného pochodu za život. Vedľa nenaistených detí sú najmenšími v tom najhlbšom význame slova – sú fyzicky najmenší, sú tiež najbezbrannejší, najnevinnejší, úplne závislí od druhých. Kto iný má chrániť najslabších, ak nie my kresťania? Preto vás srdečne pozývame na Pochod za život, ktorý sa uskutoční v nedeľu 22. septembra opäť v Bratislave – o pol tretej popoludní na Námestí slobody. Iste sa pamätáte na jedinečnú atmosféru pochodov za život v Košiciach v roku 2013 a v Bratislave v roku 2015, na tie chceme nadviazať. Chceme vykročiť v Božej prítomnosti s múdrostou srdca, s rozvahou a neúnavnosťou staviteľa novej civilizácie lásky, s dôverou bojovníka za Božiu vec pre dobro každého človeka. Vytvoríme solidárne spoločenstvo ľudí dobrej vôle, pripravených vydať svedectvo o zmysle ľudského života.

Vykročme teda do ulíc Bratislav – ako ľudia vdáční za život – svoj i tých druhých. Podme spolu – ako ľudia dotknutí Ježišom, ktorého svetlo je ponukou pre všetkých, vrátane ľudí znechutených, unavených, vzdialených.

Dovedenia na Národnom pochode za život v Bratislave!

Všetkým vám žehnajú biskupi Slovenska.